

vurdering af husstandens økonomiske forhold. Og jeg stiller mig umiddelbart lidt tvivlende over for, om det er muligt eller hensigtsmæssigt ned til mindste detalje at regulere dette skøn. Vi skal nødig ende med at oprette et meget ufleksibelt system, der ikke giver mulighed for at træffe den afgørelse, som i den konkrete situation er rimelig i forhold til skyldnerens økonomi.

Skatteministeriet overvejer i øvrigt for tiden at udsende nærmere retningslinjer for beregning af skyldners betalingssevne, for så vidt angår de krav, der hører under Skatteministeriets område.

Der er således allerede taget initiativ til nærmere regler på et meget væsentligt område for lønindeholdelse, nemlig på skatteområdet, og jeg mener, at vi skal afvente erfaringerne fra dette arbejde, før vi begynder at vurdere, om der er grundlag for at udarbejde fælles regler for alle krav.

Regler om, at man skal forsøge at få en aftale med skyldneren om automatisk overførsel af penge fra skyldnerens lønkonto frem for at give arbejdsgiveren pålæg om lønindeholdelse, mener jeg ikke der er behov for. Myndighederne vil altid forsøge at få en frivillig afdragsordning, inden der som sidste udvej skrides til lønindeholdelse, og med det nye fælles lønindeholdelsesregister vil arbejdsgiverne i øvrigt ikke længere få at vide, hvilken slags gæld der er tale om.

Heller ikke udtrykkelige regler om en pligt til at opfordre skyldnere til at søge rådgivning om deres økonomiske situation ser jeg noget videre behov for. Jeg tror, at både fogedretterne og de administrative myndigheder allerede i dag i vidt omfang anbefaler skyldnerne f.eks. at kontakte deres bank og eventuelt skifteretten og dér søge at få en samlet ordning af økonomien, som kan gøre det muligt for dem at få en gældssanering.

Punkt d i det sidste element i beslutningsforslaget går ud på at gøre det lettere at få gældssanering, når skyldneren gennem længere tid har betalt til flere kreditorer gennem lønindeholdelse, og når skyldneren i øvrigt opfylder betingelserne for gældssanering.

Efter konkursloven er det skifteretten, der afgør, om en ansøgning om gældssanering skal imødekommes, og gældssanering forudsætter, at skyldneren ikke har udsigt til at kunne betale sin gæld inden for overskuelig tid, og at forholdene i øvrigt taler derfor. Og hvis en skyldner via lønindeholdelse eller på anden måde efter

bedste evne har afdraget på sin gæld gennem længere tid, vil dette allerede efter de gældende regler være et forhold, der taler for gældssanering.

Proceduren for gældssanering skal i øvrigt være indrettet sådan, at der tages hensyn til både skyldneren og kreditorens interesser.

Den nugældende ordning forudsætter derfor også en grundig vurdering af skyldnerens forhold, herunder også af gældens alder og karakter, og det vil efter min mening ikke være tilstrækkeligt at nøjes med at se på, om skyldneren gennem længere tid via lønindeholdelse har betalt til flere kreditorer.

Min konklusion er altså, at der på en række af de områder, der er omfattet af Enhedslistens beslutningsforslag, allerede er iværksat initiativer, ikke mindst når det drejer sig om det, som jeg ser som det allervæsentligste i den kommende tid, og som kan udmøntes i et lovforslag på baggrund af småsagsudvalgets betænkning om en ny processtyring hos domstolene, der kan sikre, at også små udeståender og små krav fra erhvervsdrivende i fremtiden også kan inddrives via domstolene.

Og på andre områder er der allerede taget initiativer, som jeg har gennemgået i min redegørelse her, og som for regeringens vedkommende er endt i, at vi ikke kan støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Lissa Mathiasen (S):

Som jeg allerede har tilkendegivet i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 132, forslag til lov om inkassovirksomhed, tidligere på dagen, er vi i Socialdemokratiet meget optaget af at få et velfungerende system for inddrivelse af private fordringer.

Dermed være også sagt, at vi i den sammenhæng naturligvis også er interesserede i at finde muligheder for at hjælpe de mange mindre virksomheder, som i dag jævnlige opgiver at indkræve deres udeståender, fordi systemet ikke fungerer godt nok.

Enhedslisten lægger op til, at der skal indføres en forenklet procedure for inkassosager, og det er vi altså enige i, men som jeg også tilkendegav under behandlingen af lovforslag nr. L 132, ser vi frem til betænkningen fra det af justitsministeren nedsatte småsagsudvalg, som også justitsministeren har nævnt, og som netop tager fat på en forenkling af proceduren i forbindelse med inkassosager samt en hurtigere, billigere og enklere behandling ved domstolene